Dosarul nr.2c-56/24; PIGD: 2-24145780-24-2c-19122024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul pronunţat la 6 iunie 2025, oraşul Criuleni
Hotărârea integrală întocmită la 11 august 2025

Judecătoria Criuleni – sediul central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul: Romina Ţurcan
Grefierul: Anton Platon
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului - S.R.L. ”TRANS-DIREX”, avocatului - Alexandru Vasilachi
Reprezentantului pârâtului - S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN”, avocatului - Radu Dumneanu

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă în temeiul cererii de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ”TRANS-DIREX” împotriva S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN” despre încasarea penalităţii,-

A C O N S T A T A T :

Pretenţiile părţii reclamante:

La data de 19.12.2024, a fost înregistrată cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „TRANS-DIREX”, reprezentată de avocatul Vasilachi Alexandru, împotriva SRL „EXCLUSIVE GARDEN”, având ca obiect încasarea datoriei şi penalităţii.

Motivarea acţiunii se bazează pe colaborarea dintre cele două părţi, în cadrul căreia reclamanta, SRL „TRANS-DIREX”, a prestat servicii de transport pentru pârâta SRL „EXCLUSIVE GARDEN”. Părţile au convenit asupra drepturilor şi obligaţiilor reciproce, astfel compania reclamantă şi-a asumat obligaţia de a presta serviciile specificate, în baza mai multor contracte, respectiv contractul comandă nr. 11/34 din 27.09.2024, nr. 58/37 din 24.09.2024, nr. 28/17 din 19.09.2024, nr. 30/14 din 29.08.2024, nr. 29/13 din 28.08.2024, nr. 23/13 din 22.08.2023, nr. 33/13 din 16.08.2024. În schimb, pârâta avea obligaţia de a achita preţul serviciilor prestate.

Reclamanta susţine că a executat obligaţiile asumate conform tuturor contractelor menţionate, iar în acest sens, a prezentat un act de confirmare a prestării serviciilor, facturi fiscale şi CMR-uri, toate fiind recunoscute fără rezerve de părţi. De asemenea, conform prevederilor contractuale, pârâta trebuia să achite preţul serviciilor în termen de 10 zile de la primirea actelor (semnarea actelor de recepţie a serviciilor). Cu toate acestea, până în prezent, pârâta nu a executat integral obligaţia de plată, iar suma restantă este de 256.213,66 lei.

În plus, se subliniază că pârâta a beneficiat de serviciile prestate conform contractelor, iar aceasta nu a avut niciun fel de obiecţii faţă de calitatea serviciilor, fiind confirmate prin primirea acestora prin actele de predare-primire, a facturilor fiscale şi a CMR-urilor. Aceste acte au fost transmise pârâtei, iar aceasta nu a formulat obiecţii.

Având în vedere că pârâta nu a onorat obligaţiile de plată, reclamanta a contactat-o verbal în repetate rânduri. La data de 12.12.2024, reclamanta a trimis o notificare scrisă pârâtei, solicitând achitarea

datoriei şi a penalităţilor/dobânzii de întârziere. Chiar dacă legiuitorul nu prevede în mod expres obligativitatea trimiterii unei notificări de plată în cazul în care părţile au convenit un termen scadent pentru achitarea preţului, reclamanta a considerat necesar acest demers pentru a remedia neplata datoriei.

Reclamanta menţionează un comportament dolosiv din partea pârâtei, care se eschivează de la plata datoriei acumulate, şi că în temeiul prevederilor art. 942 alin. (4) din Codul civil, pârâta este obligată să achite atât datoria rămasă, cât şi penalitatea contractuală, calculată pentru perioada 13.09.2024 – 16.12.2024, în valoare de 218.335,57 lei, conform pct. 4 din contractele comandă.

În concluzie, reclamanta solicită instanţei să dispună încasarea din contul pârâtei a datoriei în sumă de 256.213,66 lei, a penalităţii de 218.335,57 lei, precum şi a cheltuielilor de judecată, care includ taxa de stat şi onorariul avocatului.

Reclamantul a solicitat, succesiv, aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului asupra tuturor bunurilor mobile şi imobile ale pârâtei, inclusiv asupra conturilor bancare ale acesteia, în limita revendicărilor din acţiune.

Prin încheierea instanţei din 24.12.2024, a fost admisă cererea de asigurare a acţiunii înaintată odată cu depunerea cererii de chemare în judecată de S.R.L. ”TRANS-DIREX”, reprezentată de avocatul Vasilachi Alexandru, împotriva S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN” privind încasarea datoriei şi penalităţii, fiind dispusă aplicarea sechestrului pe bunurile mobile/imobile, şi pe sumele de bani aflate pe conturile bancare a S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN”, cu sediul în s. Măgdăceşti, r. Criuleni, c/f 1005600001384, în limita revendicărilor din acţiune – datoria de 256.213,66 lei (două sute cincizeci şi şase mii două sute treisprezece lei, 66 bani) şi penalitatea de 218.335,57 lei (două sute optsprezece mii trei sute treizeci şi cinci lei, 57).

Poziţia procesuală a părţii pârâte:

La data de 03.02.2025, reprezentantul părţii pârâte S.R.L. „EXCLUSIVE GARDEN”, avocatul Radu Dumneanu, a depus o referinţă pe marginea acţiunii înaintate de S.R.L. „TRANS-DIREX”, prin care a pledat pentru respingerea ca fiind neîntemeiat capătul de cerere în ceea ce priveşte încasarea penalităţii, totodată solicitând scoaterea de pe rol a laturii acţiunii privind încasarea penalităţii, pe motivul nerespectării căii prealabile de soluţionare a litigiului, şi de asemenea, ca opţiune a pledat pentru reducerea cuantumului penalităţii solicitate spre încasare, până la valoarea dobânzii de întârziere, în modul prevăzut de Lege.

În argumentarea respectivei poziţii procesuale, reprezentantul părţii pârâte a invocat că, având la bază relaţiile comerciale între părţi, SRL „TRANS-DIREX” a prestat ÎM „EXCLUSIVE GARDEN” SRL servicii de transport în valoare de 357014.62 lei, fapt care se confirmă prin facturile fiscale din 16.08.2024 (AAT5419713), 01.09.2024 (AAT5419723), 01.09.2024 (AAT5419726), 06.09.2024 (AAU7109824) şi 3 facturi din 01.10.2024 (AAU7109865, AAU7109861, AAU7109852).

Prin ordinele de plată din 01.10.2024, 28.11.2024 şi 27.12.2024, ÎM „EXCLUSIVE GARDEN” SRL a achitat datoria complet, transferând creditorului sumele de 50240.58 lei, 50560,38 lei şi 256213.66 lei.

În legătură cu prestarea serviciilor respective şi modul în care urmau a fi achitate, susţine că administratorul ÎM ”EXCLUSIVE GARDEN” SRL a fost permanent în discuţie cu reprezentanţii SRL „TRANS-DIREX”, ultimii fiind informaţi despre situaţia financiară grea a întreprinderii şi au consimţit acordarea termenului suplimentar pentru achitarea datoriei.

Afirmă că, la data de 29.01.2025, prin intermediul poştei electronice a recepţionat de la Judecătoria Criuleni corespondenţa, prin care au fost informaţi despre pretenţiile SRL ”TRANS-DIREX” da plată a datoriei în valoare de 256.213,66 lei şi a penalităţii în valoare de 218.335,57 lei.

Adaugă că, potrivit materialelor recepţionate fizic la data de 30.01.2024, care conţinea şi o încheiere din 24.01.2025, a recepţionat inclusiv o notificare despre care s-a indicat că ar fi din 12.12.2024 şi că ar fi fost expediată în adresa ÎM ”EXCLUSIVE GARDEN” SRL.

Declară însă că, ÎM ”EXCLUSIVE GARDEN” SRL în realitate nu a recepţionat o asemenea notificare. Or, la materialele cauzei nu este anexată nicio dovadă de expediere de către SRL ”TRANS-DIREX” a notificării respective şi nici dovada recepţionării unei asemenea notificări de către ÎM ”EXCLUSIVE GARDEN” SRL.

Aşadar, reprezentantul părţii pârâte a făcut trimitere la prevederile art.art.166 alin.(2) lit. h), 167 alin.(1) lit. d) Cod de procedură civilă, şi a punctat că, având în vedere că pretenţia cu privire la achitarea penalităţii nu a fost adusă la cunoştinţa debitorului, este evident că până la data de 29.01.2025 nu s-a cunoscut despre aceasta, ori, datoria de bază a fost achitată de către debitor încă la data de 27.12.2024.

În subsidiar, în legătură cu faptul că datoria a fost achitată integral încă la data de 27.12.2024, iar o pretenţie prin care să se confirme solicitarea părţii pârâte a careva sume de bani cu titlu de penalitate ÎM ”EXCLUSIVE GARDEN” SRL nu a recepţionat, consideră ca fiind evident caracterul neîntemeiat al pretenţiilor privind achitarea plăţilor care excedă corpul datoriei deja achitate.

Distinct de cele invocate supra, menţionează că, în cazul în care instanţa va face abstracţie de lipsa de temeinicie a pretenţiilor reclamantului în partea pretenţiilor care se referă la încasarea penalităţii şi va considera necesară compensarea a careva sume de bani în legătură cu întârzierea plăţii pentru serviciile de transport prestate, apreciază că penalitatea calculată de reclamant este una disproporţionat de mare, în raport cu prevederile legale în vigoare. În susţinerea de drept a aprecierilor sale, avocatul a făcut referire la prevederile art.art.942 alin.(5), 947 alin.(5), 953 alin.(1) Cod civil.

În aceeaşi ordine de idei, avocatul părţii pârâte a menţionat că, potrivit actelor de constatare a pagubelor cauzate culturilor agricole de calamităţi naturale, s-a constatat compromiterea culturilor agricole ale SRL ”EXCLUSIVE GARDEN” în proporţie de la 60% până la 95%.

Acestea fiind exprimate, autorul consideră a fi evident caracterul neîntemeiat al invocării capătului de cerere care se referă la solicitarea încasării penalităţii, cât şi caracterul excepţional al compromiterii culturilor agricole ale pârâtei în condiţiile în care, datorită calamităţilor naturale, pe parcursul anului 2024 acestea au fost compromise în proporţie de la 60% până la 95%.

Între timp, la data de 04 februarie 2025, reprezentantul părţii pârâte ÎM ”EXCLUSIVE GARDEN” SRL, avocatul Radu Dumneanu a depus o cerere prin care a solicitat scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă în interesele SRL ”TRANS-DIREX”, în legătură cu neachitarea taxei de stat şi neanexarea la materialele cauzei a actelor prin care să se confirme că a fost respectată calea prealabilă de soluţionare a litigiului, precum şi anularea sechestrului aplicat pe bunurile ÎM ”EXCLUSIVE GARDEN” SRL.

Prin încheierea instanţei din 24 februarie 2025, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea înaintată de Î.M. ”EXCLUSIVE GARDEN” S.R.L., reprezentată de avocatul Radu Dumneanu.

Argumentele participanţilor la proces:

În şedinţa de judecată, reprezentantul S.R.L. „TRANS-DIREX”, avocatul Vasilachi Alexandru, a precizat că, urmare achitării de către pârât, la data de 27.12.2024, a datoriei aferente contractelor-comandă, reclamantul nu mai susţine capătul de cerere privind încasarea acesteia, menţinând însă pretenţia referitoare la penalităţi. Totodată, a arătat că facturile anexate la dosar constituie dovada

raportului juridic de transport şi a preţului convenit, solicitând obligarea pârâtului la plata penalităţii în sumă de 218.335,57 lei.

În şedinţa de judecată, reprezentantul S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN”, avocatul Radu Dumneanu a pledat pentru respingerea acţiunii depuse de reprezentantul S.R.L. ”TRANS-DIREX”. În justificarea poziţiei adoptate în raport de acţiunea reclamantului, reprezentantul a invocat că, având la bază relaţiile comerciale între părţi, SRL „TRANS-DIREX” a prestat ÎM „EXCLUSIVE GARDEN” SRL servicii de transport în valoare de 357014.62 lei, fapt care se confirmă prin facturile fiscale din 16.08.2024 (AAT5419713), 01.09.2024 (AAT5419723), 01.09.2024 (AAT5419726), 06.09.2024 (AAU7109824) şi 3 facturi din 01.10.2024 (AAU7109865, AAU7109861, AAU7109852). Prin ordinele de plată din 01.10.2024, 28.11.2024 şi 27.12.2024, ÎM „EXCLUSIVE GARDEN” SRL a achitat datoria complet, transferând creditorului sumele de 50240.58 lei, 50560,38 lei şi 256213.66 lei. În legătură cu prestarea serviciilor respective şi modul în care vor fi achitate administratorul ÎM ”EXCLUSIVE GARDEN” SRL a fost permanent în discuţie cu reprezentanţii SRL „TRANS-DIREX”, ultimii fiind informaţi despre situaţia financiară grea a întreprinderii şi au consimţit acordarea termenului suplimentar pentru achitarea datoriei.

Pentru a solicita consimţământul creditorului de a acorda un termen suplimentar au fost invocate inclusiv actele de constatare a pagubelor cauzate ÎM „EXCLUSIVE GARDEN”, ca rezultat al compromiterii culturilor agricole în proporţie de la 60% până la 95% de calamităţi naturale din anul 2024.

Doar la data de 29.01.2025, prin intermediul poştei electronice ÎM „EXCLUSIVE GARDEN” a recepţionat de la judecătoria Criuleni corespondenţa, prin care a fost informată despre pretenţiile SRL „TRANS-DIREX” de plată a datoriei în valoare de 256213.66 lei şi a penalităţii în valoare de 218335.57 lei.

Materialele acţiunii civile înaintate şi recepţionate fizic la data de 30.01.2024 de la judecătoria Criuleni, conţineau şi o încheiere din 24.01.2025 şi o notificare, despre care s-a indicat că ar fi din 12.12.2024 şi că ar fi fost expediată în adresa ÎM „EXCLUSIVE GARDEN” SRL. În acelaşi timp, prin cererea de chemare în judecată se solicită încasarea unei datorii care s-a format din suma valorii serviciilor menţionate a fi prestate, potrivit actelor de primire-predare şi a facturilor fiscale emise în baza acestora, precum şi a unei penalităţi, care, potrivit conţinutului cererii de chemare în judecată, se indică că ar fi fost calculată cu luarea în considerare a valorii totale a sumelor din facturile anexate (adică a datoriei integrale, calculate prin sumarea tuturor obligaţiilor de plată), prin care se confirmă obligaţiile SRL „EXCLUSIVE GARDEN” faţă de SRL „TRANS-DIREX”.

Menţionează că, în condiţiile în care o clauză contractuală prin care creditorul ar fi avut dreptul să calculeze careva penalităţi pentru fiecare zi de întârziere a datoriei nu există, era evidentă necesitatea soluţionării pretenţiilor în această parte pe cale prealabilă şi, ulterior, dacă considerau că au anumite drepturi în acest sens, putea fi solicitată încasarea penalităţii menţionate prin intermediul unei acţiuni civile. Susţine însă că, în realitate ÎM „EXCLUSIVE GARDEN” SRL nu a recepţionat o notificare în acest sens. Iar, pentru a crea aparenţa notificării debitorului despre pretenţia cu privire la încasarea penalităţii şi, în acest sens, al respectării unei proceduri prealabile, la materialele cererii de chemare în judecată a fost anexată o somaţie, în care se indică că ar fi fost expediată în adresa SRL „Exclusiv Garden” la data de 12.12.2024.

Reţine că, în cadrul cercetării judecătoreşti, la acest aspect s-a stabilit că, deşi se invocă că ar fi fost expediată o cerere prealabilă (notificare) la data de 12.12.2024, a fost prezentat un plic, informaţiile despre care indică că corespondenţa respectivă a fost expediată la data de 10.12.2024. Reiterează că, SRL

„EXCLUSIVE GARDEN” nu a recepţionat corespondenţa respectivă, iar circumstanţele scoase în evidenţă denotă că acest înscris reprezintă un fals, ori, este imposibil să expediezi la data de 10.12.2024 o scrisoare din data de 12.12.2024.

În această ordine de idei, având la bază faptul că, pe de o parte, contractul dintre părţi nu prevede obligaţia debitorul de a achita o penalitate în valoare de 0.5 % din valoarea datoriei, iar pretenţia cu privire la achitarea acesteia nu a fost adusă la cunoştinţă, consideră reprezentantul părţii pârâte că, până la data de 29.01.2025 nu s-a cunoscut despre aceasta, ori, datoria de bază a fost achitată de către debitor încă la data de 27.12.2024.

Evidenţiază şi faptul că, la moment SRL „EXCLUSIVE GARDEN” nu are nici o obligaţie faţă de reclamantă, drepturile şi obligaţiile între părţi au încetat prin executare, conform art.965 Cod civil.

Accentuează şi faptul că, acţiunea reclamantei formulată în justiţie conţine două pretenţii: - încasarea sumei datoriei - plată care a fost efectuată prin ordinele de plată din 01.10.2024, 28.11.2024 şi 27.12.2024, care a fost efectuată aşa precum edictează art.861 alin.2 Cod civil; precum şi, - încasarea penalităţii – nu reprezintă datorie, fiind o sumă litigioasă, atât prin modul de formare, cât şi prin modul de executare.

Opinează că, susţinând netemeinicia pretenţiei cu privire la încasarea penalităţii (pe de o parte nu este prevăzută de contractul dintre părţi, iar pe de altă parte pe motiv că reprezintă o sumă disproporţionată), cu menţiunea că având în vedere că obligaţia principală a fost executată, fără intervenţia instanţei judecătoreşti (la data de 27.12.2024, adică până la recepţionarea a careva acte de procedură de la creditor şi de la instanţă), iar executarea conduce spre stingerea obligaţiei, pe cale de consecinţă se sting şi eventualele obligaţii accesorii.

Respectiv, pentru că obligaţia a fost stinsă prin executare, iar prin efectul legii sunt încetate obligaţiile/drepturile accesorii, ori, la primirea executării, creditorul nu şi-a rezervat dreptul de a încasa echivalentul a 0.5 % din valoarea preţului transportării, ci, în lipsa a unei asemenea clauze, a unei penalităţi în valoare de 0.5 % din datoria formată în baza actelor de primire-predare încheiate între părţi.

Citează prevederile art.949 alin.(3) Cod civil, potrivit cărora: în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării. Conex acestora arată că, în speţă, nu există consemnarea creditorului pentru o plată suplimentară, întrucât „rezervarea dreptului” nu a fost făcută la data şi în timpul primirii prestaţiei.

Cât priveşte „Notificarea”, afirmă că aceasta nu putea fi transmisă la data de 10.12.2024, ori, aceasta este din 12.12.2024 şi nu a fost recepţionată de debitorul SRL „EXCLUSIVE GARDEN”, respectiv este ineficientă conform art.357 Cod civil, deoarece nu este expresă, nu identifică pentru care obligaţie şi în baza cărei clauze din contractul părţilor a fost instituit dreptul la penalitate şi/sau plată suplimentară în raport cu datoria formată şi clauza de la pct.4 ale contractelor anexate la cererea de chemare în judecată.

Astfel evidenţiază că, potrivit art.4 alin.4 Cod civil, la interpretarea şi aplicarea legislaţiei civile se ţine cont de nevoia de a promova aplicarea uniformă a dispoziţiilor legale, buna-credinţă, precum şi certitudinea juridică.

Rezumă şi faptul că, într-o serie de cauze relativ recente, dar similare, instanţele de judecată naţionale au adoptat soluţii irevocabile, în care au indicat că: i) stingerea obligaţiilor, încetează raporturile juridice dintre părţi în partea ce se referă la obligaţia stinsă; ii) creditorul care a primit executarea obligaţiei cu întârziere, i se acordă dreptul de a pretinde plata dobânzilor de întârziere (aici urmând a fi avute în vedere toate pretenţiile accesorii), doar dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Tot în acelaşi context a făcut referire la Decizia Curţii Constituţionale nr.34 din 19.04.2018 de inadmisibilitate a sesizării nr.39g/2018, prin care Curtea a subliniat că: „interpretul legii trebuie să aibă în vedere ansamblul regulilor de interpretare, în special, regula in claris non fit interpretatio (Textele clare nu trebuie interpretate) şi regula Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus (Unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă)".

Aşadar, a reţinut atenţia instanţei asupra faptului că în speţă se solicită încasarea unei penalităţi neprevăzute de contractul dintre părţi. Or, potrivit pct.4 ale contractelor-comandă anexate la cererea de chemare în judecată, încheiate între SRL „TRANS-DIREX" şi SRL „EXCLUSIVE GARDEN", părţile au convenit că, neachitarea costului transportării la timp, va implica o plată suplimentară în mărime de 0,5 % pe zi din preţul transportării.

În pofida celor expuse, reprezentantul reclamantului a solicitat în cererea de chemare în judecată achitarea unei penalităţi din valoarea datoriei SRL „Exclusiv Garden" şi nu din valoarea preţului transportării, datele respective fiind deţinute în mod exclusiv de contabilitatea SRL „TRANS-DIREX", în condiţiile în care părţile nu au convenit o asemenea condiţie, cu menţiunea că informaţiile despre costul transportării nu au fost prezentate instanţei, iar reprezentantul reclamantului a refuzat să răspundă la întrebările respective.

Notează că, deşi se bazează pe punctul 4 din contractele-comandă menţionate, reclamantul nu a prezentat careva probe din care să rezulte preţul transportării mărfurilor respective. La acest aspect pune accent pe distincţia dintre preţul transportului şi valoarea datoriei, indicând că ele reprezintă concepte distincte în context economic şi contabil. Or, preţul transportului (sau costul transportului) se referă la suma de bani pe care SRL „TRANS-DIREX" trebuie să o plătească pentru serviciul de a muta bunuri dintr-un loc în altul. Acest preţ este, în esenţă, costul unei serviciu specific, iar componentele care influenţează preţul transportului sunt: remuneraţia şoferului/şoferilor - care se confirmă prin salariul achitat de către întreprindere, datele în acest nefiind prezentate instanţei; distanţa/combustibilul consumat - cu cât distanţa parcursă este mai mare, cu atât mai mult combustibil urma să fie consumat şi, respectiv costul este, de obicei, mai ridicat, datele în acest nefiind prezentate instanţei; greutatea şi volumul mărfurilor, circumstanţă extrem de importantă mai ales în cazul grupajului de mărfuri - mărfurile mai grele sau mai voluminoase necesită vehicule mai mari sau mai multe resurse, crescând preţul, iar în cazul grupajului de mărfuri, preţul transportării urmând a fi partajat echitabil între beneficiarii serviciilor de transport, datele în acest nefiind prezentate instanţei; tipul de transport - costurile variază semnificativ între transportul rutier, feroviar, naval sau aerian; - urgenţa - transporturile expres sau rapide sunt, de obicei, mai scumpe; taxe şi suprataxe - taxe de combustibil, taxe de drum (în cazul folosirii drumurilor cu plată, viniete), taxe vamale, asigurări (asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto şi carte verde în cazul transportului internaţional de mărfuri), taxe de manipulare în terminale; condiţii speciale - transportul mărfurilor periculoase, perisabile sau care necesită condiţii speciale (ex. temperatură controlată) implică costuri suplimentare; concurenţa - preţurile pot fi influenţate de oferta şi cererea de pe piaţa serviciilor de transport.

Relevă că, în contabilitatea SRL „TRANS-DIREX", preţul transportului este o cheltuială şi urmează a fi inclus în costul cheltuielilor de exploatare, în funcţie de scopul transportului şi reprezintă sine costul serviciilor de transport şi/sau al costului transportării, care sunt deductibile din punct de vedere al legislaţiei fiscale.

Pe de altă parte detaliază că, valoarea datoriei se referă la suma totală de bani pe care o persoană sau o entitate o datorează altei persoane sau entităţi şi care include, în cazul serviciului de transport, atât preţul transportării, cât şi adaosul comercial al prestatorului de servicii. În acest sens, se impune

menţiunea că datoria este o obligaţie financiară de a plăti o sumă de bani la o dată viitoare, iar caracteristicile valorii datoriei includ: suma principală - banii împrumutaţi iniţial sau valoarea bunurilor/serviciilor achiziţionate pe credit; dobânda - costul suplimentar perceput pentru împrumutarea banilor, calculat ca procent din suma principală; penalităţi - costuri adiţionale impuse pentru neplata la timp a datoriei; termen de rambursare - perioada în care datoria trebuie achitată; tipul datoriei - poate fi datorie comercială (faţă de furnizori), datorie bancară (credite), datorie publică (împrumuturi ale statului), etc.

Valoarea datoriei este o obligaţie în bilanţul contabil al unei entităţi, în cazul nostru al SRL „EXCLUSIVE GARDEN" şi reprezintă o sursă de finanţare externă sau o obligaţie rezultată din tranzacţii anterioare.

Aşadar, concluzionează că valoarea datoriei unui agent economic pentru prestarea unui serviciu este diferită de preţul transportului, ori, valoarea serviciului include şi adaosul comercial, adică a profitului pe care îl are agentul economic de la prestarea unui anumit serviciu.

În legătură cu necesitatea de a reţine anume a faptului că părţile au convenit o plată de 0.5 % din preţul transportului şi nu din cea a datoriei integrale, în cazul neexecutării corespunzătoare a obligaţiilor, notează că, potrivit art.1107 Cod civil, neclarităţile din condiţiile contractuale standard se interpretează în defavoarea părţii care le-a formulat (în cazul din speţă acesta este un contract tip formulat de către compania care prestează servicii de transport SRL „TRANS-DIREX"), iar în caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligaţia şi în defavoarea celui care a stipulat-o.

În ordinea ideilor enunţate, consideră a fi evident că obligaţia de a achita eventuala plată de 0.5 % din preţul transportării îi revenea în mod exclusiv SRL „Exclusiv Garden". Însă, în condiţiile speţei, consideră că pretenţia cu privire la încasarea unei penalităţi în valoare de 0.5 % din valoarea datoriei şi nu din cea a preţului transportării este una neîntemeiată şi urmează a fi respinsă.

Deopotrivă arată că, deşi lipseşte o clauză prin care părţile să fi convenit achitarea unei penalităţi pentru fiecare zi de întârziere raportat la valoarea datoriei existente, în cazul în care instanţa va reţine afirmaţia reclamantului că datoria SRL „EXCLUSIVE GARDEN" faţă de SRL „TRANS-DIREX" este egală cu preţul transportării mărfurilor de către SRL „TRANS-DIREX", se impune menţiunea că şi această pretenţie este una disproporţionată în raport cu dobânda de întârziere, dacă se ia în considerare că, potrivit calculelor, până la data de 27.12.2024, valoarea acesteia este de 10352.85 lei.

Face trimitere la prevederile art.953 Cod civil, şi conex acestora susţine că, raportat la penalitatea solicitată fără temei, valoarea dobânzii de întârziere calculată, ţinându-se cont de obligaţiile SRL „EXCLUSIVE GARDEN" până la data de 27.12.2024, este practic de 21 de ori mai mică.

Sub un alt aspect, notează că potrivit contractelor-comandă invocate în cererea de chemare în judecată, se invocă dreptul de a calcula o pretinsă plată suplimentară pentru serviciile care urmau a fi prestate, dar nu pentru celea ce deja au fost prestate. Astfel, invocă faptul că contractele prezentate de către reclamant au fost încheiate după prestarea serviciului şi nu înainte de prestarea acestuia, respectiv, urmează să se ţină cont că eventualele plăţi suplimentare puteau fi invocate pentru servicii viitoare şi nu pentru cele deja prestate. Ori, dacă potrivit contractului-comandă nr.11/34 din 27.09.2024 se are în vedere serviciile de transportare care urmau a fi prestate la încărcarea mărfurilor la data de 27.09.2024 şi transportarea lor la Villafrut SRL, în Italia. În acest sens se impune menţiunea că, potrivit actului de primire-predare din 27.09.2024 şi a facturii fiscale seria şi număr AAU7109861 din aceiaşi dată se indică expres că serviciile menţionate ar fi fost deja prestate şi nu se indică că urmau a fi prestate. Ori, dacă se ia în considerare că doar la data de 27.09.2024 au fost încărcate mărfurile, este evident că era imposibilă executarea transportării mărfurilor din Republica Moldova în Italia în aceiaşi zi.

Mai consideră că urmează a fi apreciate circumstanţele şi în cazul celorlalte servicii de transport, ori, potrivit contractului de transport din 24.09.2025, se are în vedere serviciile de transportare care urmau a fi prestate la încărcarea mărfurilor la data de 25.09.2024 în Republica Moldova şi transportarea lor destinatarului Garleti SRL, în Italia.

Respectiv, apreciază ca fiind inadmisibil să se presupună că, după încărcarea mărfurilor la data de 25.09.2024, transportarea acestora s-ar fi făcut la aceiaşi dată.

Referitor la contractul comandă din 19.09.2024, se indică expres că data încărcării a fost stabilită data de 19.09.2024, iar mărfurile urmau a fi transportate din Republica Moldova în or.Bergamo Italia, destinatar fiind Garleti SRL, fapt imposibil de realizat, respectiv, este inadmisibil să se presupună că, după încărcarea mărfurilor la data de 19.09.2024, transportarea acestora s-ar fi făcut în aceeaşi zi.

Referitor la contractul comandă din 29.08.2024, se impune menţiunea că, deşi mărfurile urmau a fi încărcate la data de 30.08.2024, factura fiscală este din 03.09.2024, iar actul de primire-predare este din 06.09.2024, CMR-ul este din 30.08.2024. Respectiv, este inadmisibil să se presupună că, după încărcarea mărfurilor la data de 30.08.2024, transportarea acestora s-ar fi făcut la aceeaşi dată.

Referitor la cel de-al doilea contract comandă din 28.08.2024, se indică expres că data încărcării a fost 29.08.2024, iar mărfurile urmau a fi transportate din Republica Moldova în or.Bergamo Italia, destinatar fiind Garleti SRL, fapt imposibil de realizat în aceeaşi zi, respectiv, este inadmisibil să se presupună că, după încărcarea mărfurilor la data de 29.08.2024, transportarea acestora s-ar fi făcut în aceiaşi zi.

În legătură cu lipsa posibilităţilor tehnice de a transporta la o distanţă mai mare de 2000 km, a mărfurilor cu capuri de tractor indicate în contractele-comandă, inclusiv pentru trecerea în acest scop cel puţin a 2 frontiere şi executarea formalităţilor vamale atât în ţara de origine, cât şi în ţara de destinaţie, precum şi faptul că în nici un act de primire-predare şi factură fiscală anexate la materialele cauzei nu se face trimitere la prestarea serviciilor în baza contractelor-comandă invocate şi prezentate instanţei, face inadmisibilă posibilitatea invocării acestor contracte, pentru a justifica temeiul adresării în instanţa de judecată şi dreptul de a sesiza instanţa fără a respecta calea prealabilă de soluţionare a litigiului.

La fel, pretinde că partea reclamantă încearcă inducerea faptului că suma invocată în actele de primire-predare şi facturile fiscale pe care reclamantul îşi bazează pretenţiile ar fi similare cu cele din contractele comandă, însă, declară că instanţa urmează să ţină cont şi de faptul că în contractele comandă se operează cu sume reflectate în EURO, iar facturile fiscale şi actele de primire-predare operează cu sume expuse în Lei. Aşadar, pe de o parte că în actele de primire predare şi în facturile fiscale anexate de reclamant nu se face trimitere la contractele comandă, despre care se indică că ar fi stat la baza întocmirii acestora, iar pe de altă parte, în contractele comandă menţionate se are în vedere transportarea serviciilor a căror încărcare urmau să aibă loc în aceiaşi zi sau ziua următoare, iar actele de primire predare din aceeaşi zi se au în vedere servicii de transport deja prestate.

Adiţional relatează că, la materialele cauzei nu au fost anexate informaţiile cu privire la echivalentul în lei a sumelor respective în EURO cu cele din facturile fiscale, nici potrivit cursului instituit de către BNM, nici a băncilor comerciale care deservesc SRL „TRANS-DIREX”, respectiv nu este clar dacă: - este careva legătură între contractele-comandă şi actele de primire-predare invocate pentru a solicita încasarea datoriei şi a penalităţii calculate, prin interpretarea arbitrară a condiţiilor contractului; - este careva diferenţă între preţul transportării reflectat exclusiv în contabilitatea SRL „TRANS-DIREX” şi valoarea serviciului de transportare, convenit potrivit actelor de primire-predare şi care trebuie să fie reflectat în evidenţa contabilă a ambilor agenţi economici (cu menţiunea că informaţiile despre preţul transportării nu au fost confirmate cu datele din evidenţa contabilă a SRL

„TRANS-DIREX” pentru a verifica corespunderea lor pe de o parte şi pentru a exclude posibilitatea includerii în calculul penalităţii reclamate inclusiv a valorii adaosului comercial al prestatorului de servicii de transport, circumstanţă care este foarte importantă mai ales în cazul unui grupaj de mărfuri, adică atunci când se transportă mărfuri pentru mai mulţi beneficiari).

Separat de cele explicate mai sus, reprezentantul pârâtului adaugă că, potrivit actului din 13.08.2024 şi a actului din 16.08.2024 culturile agricole de pe terenurile SRL „EXCLUSIVE GARDEN”, amplasate în s. Buşăuca r-nul Rezina, au fost afectate în proporţie de 60 %, iar cele din s. Chiperceni, r-nul Orhei, în proporţie de la 60% până la 95 %.

Sintetizând argumentele enunţate, reprezentantul părţii pârâte a conchis că, având la bază faptul că SRL „EXCLUSIVE GARDEN” nu are careva datorii faţă de SRL „TRANS-DIREX”, faptul că nu există nici o legătură logică între contractele-comandă invocate şi actele de primire-predare pe care reclamantul îşi bazează pretenţiile, faptul că în mod evident este imposibil ca transportarea bunurilor din Republica Moldova în Italia să se execute în termen de 24 de ore, iar în contractele respective a fost formulată clauza cu privire la obligaţia de a achita 0.5 % din valoarea preţului transportării pentru fiecare zi de întârziere, şi nu din valoarea datoriei, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată formulată de SRL TRANS-DIREX” cu privire la încasarea datoriei de la SRL „EXCLUSIVE GARDEN”.

Totodată menţionează că, în cazul în care instanţa va considera că contractele comandă se referă la serviciile deja prestate şi nu la cele care urmau să fie prestate, că valoarea datoriei este echivalentă cu preţul transportării şi că sumele exprimate în EURO în contractele comandă sunt echivalente cu cele în lei expuse în facturile fiscale (cu necesitatea de a indica dacă este potrivit cursului oficial al BNM sau al careva bănci comerciale şi cu explicarea de ce anume asemenea opţiune se ia în calcul), şi va considera necesară compensarea a careva sume de bani în legătură cu întârzierea plăţii pentru serviciile de transport prestate, penalităţile calculate de către reclamant sunt disproporţionat de mari.

Aprecierea instanţei:

Audiind expunerile participanţilor la proces, studiind materialele cauzei, probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată conchide de a admite parţial acţiunea, pentru considerentele ce urmează.

Pentru început instanţa reţine că potrivit art. 166 alin. (1) Cod de procedură civilă, oricine pretinde la un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept urmează să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

Deci, posibilitatea persoanei de a-şi apăra şi valorifica drepturile ori interesele legitime prin concursul justiţiei se realizează printr-un act procesual ce pune în mişcare acţiunea civilă denumită cerere de chemare în judecată.

Un element indispensabil al acţiunii în jurul căruia se desfăşoară procesul deferit justiţiei îl reprezintă pretenţiile reclamantului către pârât, adică solicitările concrete înaintate de persoană care pretinde încălcarea drepturilor şi intereselor sale legitime, care şi constituie obiectul acţiunii. Orice modificare, concretizare a cerinţelor reclamantului urmează să îmbrace forma unei cereri de chemare în judecată.

Preliminar, instanţa subliniază că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument invocat de părţile litigante, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

În acord cu art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În sensul art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

În corespundere cu prevederile art. 9 din Codul civil, (1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. (2) *Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice;* b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobândirii de patrimoniu în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării de lucrări ştiinţifice, creării de opera literare, de artă, în urma invenţiilor şi altor rezultate ale activităţii intelectuale; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Conform art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit prevederilor art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 alin. (1)-(2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În jurisprudenţa sa (decizia nr. 2ra-727/24, §47-48, 53, 55), Curtea Supremă de Justiţie a conchis că instanţa de judecată investită cu judecarea unei cauze civile nu este chemată să se limiteze la o simplă verificare a cadrului legal indicat de reclamant, respectiv la a răspunde întrebării dacă prevederile legale invocate în cererea de chemare în judecată permit sau nu satisfacerea pretenţiilor formulate. În virtutea rolului instanţei de judecată şi a sarcinilor procedurii civile stabilite de art. 4 din Codul de procedură civilă, aceasta este obligată să soluţioneze litigiul în mod just, ceea ce implică o examinare de fond a raportului material litigios şi, dacă este cazul, recalificarea temeiului juridic în unul legal aplicabil.

Precizarea legii care urmează a fi aplicată reprezintă primul şi unul dintre cele mai esenţiale scopuri al etapei de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare.

În această ordine de idei, anume instanţele judecătoreşti califică raportul material litigios, nefiind ţinute de denumirea actelor juridice încheiate şi prevederile legale indicate în conţinutul lor. Or, determinarea raporturilor juridice dintre părţi reprezintă, la fel, una din principalele sarcini de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare (art. 183 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură civilă).

În cauza deferită judecăţii, izvorul care a generat drepturi şi obligaţii între părţile litigante îl constituie contractele de transport. Şi anume, reclamanta SRL „TRANS-DIREX" a prestat servicii de transport pentru pârâta SRL „EXCLUSIVE GARDEN", în baza mai multor contracte, respectiv contractul comandă nr. 11/34 din 27.09.2024, nr. 58/37 din 24.09.2024, nr. 28/17 din 19.09.2024, nr. 30/14 din 29.08.2024, nr. 29/13 din 28.08.2024, nr. 23/13 din 22.08.2023, nr. 33/13 din 16.08.2024, potrivit acestora pârâta SRL „EXCLUSIVE GARDEN" avea obligaţia de a achita preţul serviciilor prestate (preţul pentru transportare).

Conex acestei stări de fapt, prevederile art.1411 Cod civil consacră următoarele: (1) Prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită. (2) Transportarea gratuită a persoanei sau a bunului, cu excepţia cazului când este efectuată în activitatea de întreprinzător de persoana care oferă public servicii de transport, nu este guvernată de regulile prevăzute de prezentul capitol şi transportatorul poartă doar o obligaţie de prudenţă şi diligenţă. (3) Dispoziţiile prezentului capitol nu se aplică transportului care cade sub incidenţa Codului navigaţiei maritime comerciale al Republicii Moldova. (4) Dispoziţiile legale privind prestările de servicii se aplică contractului de transport în măsura în care nu contravin dispoziţiilor privind contractul de transport.

Art. 1432 alin. (1) Cod civil, Contractul de transport este constatat printr-o scrisoare de trăsură (conosament sau alt document echivalent).

În speţă, contractele de transport se constată prin contractele-comandă indicate în cele de mai sus, de rând cu scrisorile de trăsură şi facturile fiscale anexă la fiecare dintre ele.

Complementar, art.1375 Cod civil stipulează că, (1) Prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. (2) Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură. (3) Contractele de muncă sânt reglementate prin legislaţia muncii.

Conţinutul art. 1376 detaliază aspectul termenului de plată după cum urmează: (1) Plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. (2) Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Cu transpunere la cauza propusă spre examinare, instanţa reţine că S.R.L. "TRANS-DIREX" pe de o parte, în calitate de prestator, s-a obligat să presteze celeilalte părţi - S.R.L. "EXCLUSIVE GARDEN", în calitate de beneficiar, servicii de transport al mărfurilor, iar beneficiarul s-a obligat plătească retribuţia convenită.

Şi anume, prin contractul-comandă nr.11/34 din 27.09.2024, părţile au convenit că transportatorul S.R.L. "TRANS-DIREX" va presta pentru S.R.L. "EXCLUSIVE GARDEN", în calitate de client, servicii de transport a mărfurilor, preţul pentru transportare constituind 2700 euro, iar cel din urmă s-a obligat ca în termen de 10 zile după descărcare să efectueze plata prin

transfer bancar (f.d.16). Cuantumul preţului pentru servicii de transport, implicit echivalentul în lei (MDL), se concretizează prin factura fiscală anexă seria/nr. AAU7109861 din 27.09.2024, eliberată pe suma de 52434,00 lei (f.d.14).

La rândul său, actul de confirmare a executării lucrărilor şi serviciilor nr.AAU7109861 din 27.09.2024 (f.d.15), este semnat de ambele părţi contractante, şi prin conţinutul său certifică faptul că serviciile transport internaţional au fost finisate fără întârziere, iar beneficiarul nu are pretenţii la volumul, calitatea şi termenul îndeplinirii acestora.

În mod similar, potrivit contractului-comandă nr.58/37 din 24.09.2024, părţile au convenit că transportatorul S.R.L. ”TRANS-DIREX” va presta pentru S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN”, în calitate de client, servicii de transport a mărfurilor, preţul pentru transportare constituind 2700 euro, iar cel din urmă s-a obligat ca în termen de 10 zile după descărcare să efectueze plata prin transfer bancar (f.d.20). Cuantumul preţului pentru servicii de transport se concretizează prin factura fiscală anexă seria/nr. AAU7109865 din 25.09.2024, eliberată pe suma de 52396,74 lei (f.d.18).

Actul de confirmare a executării lucrărilor şi serviciilor nr.AAU7109865 din 25.09.2024 (f.d.19), este semnat de ambele părţi contractante, şi prin conţinutul său certifică faptul că serviciile transport internaţional au fost finisate fără întârziere, iar beneficiarul nu are pretenţii la volumul, calitatea şi termenul îndeplinirii acestora.

Potrivit contractului-comandă nr.30/14 din 29.08.2024, părţile au convenit că transportatorul S.R.L. ”TRANS-DIREX” va presta pentru S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN”, în calitate de client, servicii de transport a mărfurilor, preţul pentru transportare constituind 2600 euro, iar cel din urmă s-a obligat ca în termen de 10 zile după descărcare să efectueze plata prin transfer bancar (f.d.24). Cuantumul preţului pentru servicii de transport se concretizează prin factura fiscală anexă seria/nr. AAU7109824 din 06.09.2024, eliberată pe suma de 50482,12 lei (f.d.22).

Actul de confirmare a executării lucrărilor şi serviciilor nr.AAU7109824 din 06.09.2024 (f.d.23), este semnat de ambele părţi contractante, şi prin conţinutul său certifică faptul că serviciile transport internaţional au fost finisate fără întârziere, iar beneficiarul nu are pretenţii la volumul, calitatea şi termenul îndeplinirii acestora.

Conform contractului-comandă nr.28/17 din 19.09.2024, părţile au convenit că transportatorul S.R.L. ”TRANS-DIREX” va presta pentru S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN”, în calitate de client, servicii de transport a mărfurilor, preţul pentru transportare constituind 2600 euro, iar cel din urmă s-a obligat ca în termen de 10 zile după descărcare să efectueze plata prin transfer bancar (f.d.28). Cuantumul preţului pentru servicii de transport se concretizează prin factura fiscală anexă seria/nr. AAU7109852 din 19.09.2024, eliberată pe suma de 50541,40 lei (f.d.26).

Actul de confirmare a executării lucrărilor şi serviciilor nr.AAU7109852 din 19.09.2024 (f.d.27), este semnat de ambele părţi contractante, şi prin conţinutul său certifică faptul că serviciile transport internaţional au fost finisate fără întârziere, iar beneficiarul nu are pretenţii la volumul, calitatea şi termenul îndeplinirii acestora.

Conform contractului-comandă nr.29/13 din 28.08.2024, părţile au convenit că transportatorul S.R.L. ”TRANS-DIREX” va presta pentru S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN”, în calitate de client, servicii de transport a mărfurilor, preţul pentru transportare constituind 2600 euro, iar cel din urmă s-a obligat ca în termen de 10 zile după descărcare să efectueze plata prin transfer bancar (f.d.32). Cuantumul preţului pentru servicii de transport se concretizează prin factura fiscală anexă seria/nr. AAT5419726 din 29.08.2024, eliberată pe suma de 50359,40 lei (f.d.30).

Actul de confirmare a executării lucrărilor şi serviciilor nr.AAT5419726 din 29.08.2024 (f.d.31), este semnat de ambele părţi contractante, şi prin conţinutul său certifică faptul că serviciile transport internaţional au fost finisate fără întârziere, iar beneficiarul nu are pretenţii la volumul, calitatea şi termenul îndeplinirii acestora.

De asemenea, prin contractele enumerate supra, părţile au convenit o clauză care îndreptăţeşte prestatorul serviciilor de transport S.R.L. ”TRANS-DIREX” la încasarea unei penalităţi în cazul în care clientul S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN” nu achită costul transportării la timp, după cum urmează: *”4.Neachitarea costului transportării la timp va implica o plată suplimentară în mărime de 0,5% pe zi din preţul transportării”*.

Potrivit situaţiei existente între părţi la data înaintării acţiunii de către S.R.L. ”TRANS-DIREX”, detaliate în actul de verificare achitări reciproce conform situaţiei la 09.12.2024 (f.d.13), urmează că la data de 16 decembrie 2024, S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN” înregistra faţă de S.R.L. ”TRANS-DIREX” o datorie conform contractelor de prestare a serviciilor de transport enumerate mai sus, în valoare totală de 256.213,66 lei.

Între timp, pe parcursul derulării procesului judiciar, şi anume la data de 27 decembrie 2024, S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN” şi-a onorat obligaţia de plată a datoriilor acumulate faţă de S.R.L. ”TRANS-DIREX” în baza contractelor-comandă: nr. 29/13 din 28.08.2024; nr. 30/14 din 29.08.2024; nr. 28/17 din 19.09.2024; nr. 58/37 din 24.09.2024 şi nr. 11/34 din 27.09.2024, fapt demonstrat prin conţinutul ordinului de plată nr.622 din 27.12.2024, prezentat de partea pârâtă (f.d.52).

Corespunzător, întrucât partea pârâtă a achitat datoria contractuală, iar reclamantul a concretizat pretenţiile sale în sensul că solicită exclusiv încasarea penalităţii, instanţa va reţine spre examinare doar acest capăt de cerere, fără a se mai pronunţa asupra pretenţiilor privind datoria principală, în sumă totală de 256.213,66 lei, ce rezultă din contractele-comandă nr. 29/13 din 28.08.2024, nr. 30/14 din 29.08.2024, nr. 28/17 din 19.09.2024, nr. 58/37 din 24.09.2024 şi nr. 11/34 din 27.09.2024.

În continuare, cât priveşte pretenţia privind încasarea penalităţii pentru neexecutarea la timpul convenit a obligaţiei de plată, instanţa reţine că, din sensul prevederilor art. 992 din Codul civil urmează că, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sânt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

În temeiul dispoziţiilor art.993 din Codul civil, oricine îşi poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. Părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.

Deci, din moment ce contractul de prestare a serviciilor de transport este unul sinalagmatic, transportatorul S.R.L. ”TRANS-DIREX” pe de o parte, în calitate de prestator, s-a obligat să presteze celeilalte părţi - S.R.L. ”EXCLUSIVE GARDEN”, în calitate de beneficiar, servicii de transport al mărfurilor, iar beneficiarul s-a obligat plătească retribuţia convenită în termenul negociat de părţi.

Retribuţia convenită în speţă a fost denumită de părţi ”Preţul pentru transportare” (secţiunea a VI-a din fiecare contract), la aceeaşi rubrică fiind stipulată şi valoarea acestuia (rubrica ”Preţul”).

Concomitent, instanţa subliniază că, neexecutarea obligaţiilor contractuale reprezintă o faptă ilicită care generează un raport juridic de răspundere contractuală, conţinutul căruia se reduce la dreptul creditorului de a pretinde despăgubiri pentru neexecutare şi obligaţia debitorului de a plăti aceste despăgubiri. Iar, clauza penală constituie un mijloc de garantare a executării obligaţiilor, o evaluare convenţională şi prealabilă a eventualelor prejudicii pe care debitorul va fi obligat să le plătească în cazul neexecutării prestaţiei la care s-a îndatorat.

În conjunctura litigiului adus spre soluţionare, instanţa de judecată învederează că la materialele dosarului au fost prezentate facturi fiscale, contractele-comandă litigioase, acte de confirmare a executării lucrărilor şi serviciilor, scrisori de trăsură semnate de ambele părţi.

În virtutea principiului *pacta sunt servanda,* părţile sunt obligate să respecte termenii convenţi în contractele lor.

În speţă, termenul de executare a obligaţiei pecuniare este clar prevăzut în fiecare dintre contractele vizate în prezenta acţiune, în subsidiar fiind certă obligaţia pârâtei Î.M. ”EXCLUSIVE GARDEN” S.R.L. de a respecta aceste termene.

În ceea ce priveşte interpretările de ordin lingvistic şi conceptual asupra noţiunilor şi instituţiilor juridice utilizate în contractele litigioase, promovate de reprezentantul pârâtului în încercarea de a denatura semnificaţia clauzelor contractuale, instanţa le va respinge. Aceasta întrucât pârâtul a avut posibilitatea de a formula obiecţii, de a solicita clarificări sau de a propune reformulări la momentul negocierii şi semnării contractelor, raportul juridic fiind încheiat între două persoane juridice cu statut de profesionişti în sensul art. 3 alin. (2) Cod civil.

Corespunzător, reclamantul, bazându-se pe contractele-comandă indicate în cele de mai sus, în prezenţa situaţiei de neexecutare în termen a obligaţiei de plată a preţurilor pentru transportare, stabilite în fiecare dintre cazuri, conducându-se de stipulaţiunile clauzelor din pct.4 a fiecărui contract, este îndreptăţit la plata unei penalităţi.

Nu poate fi omis nici faptul că, însăşi partea pârâtă recunoaşte neexecutarea obligaţiilor de bază în termenul stabilit prin contractele sus-numite, invocând însă că a purtat negocieri verbale cu reprezentanţii părţii reclamante pentru a amâna executarea plăţii pentru serviciile de transport prestate. Însă, din moment ce niciun alt act adiţional nu a fost încheiat, din care să rezulte consimţământul părţii reclamante la amânarea efectuării plăţilor contractelor-comandă, oricare justificare din partea părţii pârâte urmează a fi respinsă, în subsidiar fiind lipsite de relevanţă inclusiv actele de constatare a pagubelor cauzate culturilor agricole de calamităţile naturale, administrate de reprezentantul pârâtei.

În subsidiar, dincolo de orice explicaţii şi raţionalizări formulate de reprezentantul părţii pârâte cu referire la faptul că contractele-comandă s-ar referi precum că la servicii care urmau a fi prestate, dar nu şi cele care au fost prestate deja, conţinutul actelor de confirmare a executării lucrărilor şi serviciilor, supuse cercetărilor în cadrul prezentului proces judiciar, *fiind semnate de ambele părţi litigante,* certifică faptul că la data indicată în actele menţionate transportatorul a finisat lucrările fără întârziere, iar beneficiarul nu are pretenţii în raport de volumul, calitatea şi termenul îndeplinirii acestora.

În contextul stărilor de fapt relevate la caz, din stipulaţiunile art. 862 alin. (1) Cod civil rezultă că, Termenul de executare a obligaţiei pecuniare, stabilit în contractul încheiat între profesionişti, care are ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii, nu poate depăşi 60 de zile de la data prevăzută la alin. (3) lit. a), b) sau, după caz, c) din prezentul articol. Prin excepţie, părţile pot stipula în mod expres în contract un termen de executare mai mare cu condiţia ca această clauză să nu fie vădit abuzivă faţă de creditor în sensul art. 1080.

Potrivit art. 862 alin. (3) lit. a) Cod civil, În cazul în care termenul de executare a obligaţiei pecuniare rezultate dintr-un contract prevăzut la alin. (1) sau (2) nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, obligaţia pecuniară trebuie executată în termen de 30 de zile de la data: primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată.

Starea de fapt care rezultă din actele administrate de părţi indică asupra faptului că, contractele-comandă nr. 29/13 din 28.08.2024; nr. 30/14 din 29.08.2024; nr. 28/17 din 19.09.2024; nr. 58/37 din 24.09.2024 şi nr. 11/34 din 27.09.2024, prevăd termene clare de executare a obligaţiilor pecuniare. Corespunzător, la data înaintării acţiunii în instanţa de judecată, obligaţiile respective erau scadente.

Codul civil defineşte clauza penală la art. 947 alin. (1) Cod civil, dispunând că aceasta este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Este de menţionat şi faptul că, stipularea clauzei penale prezintă o mare utilitate practică, întrucât părţile evită dificultăţile probării existenţei şi întinderii prejudiciului. Din aceste considerente sunt lipsite de relevanţă argumentele reprezentantului părţii pârâte cu referire la descifrarea preţului efectiv suportat de S.R.L. ”TRANS-DIREX” pentru transportarea mărfurilor şi pretinsa obligaţie a ultimului de a prezenta acte de evidenţă contabilă cu privire la costul real suportat de prestator pentru serviciile de transportare.

Or, pentru a obţine plata penalităţii, este suficientă probarea de către creditor a faptului că a survenit ipoteza clauzei penale: neexecutarea, executarea necorespunzătoare sau executarea cu întârziere a obligaţiei contractuale.

La caz, părţile au prevăzut şi au evaluat anticipat o penalitate în mărime de 0,5% pe zi, din preţul transportării. Preţul transportării, contrar invocărilor reprezentantului părţii pârâte, în fiecare dintre contracte este unul cert, negociat şi asumat de părţile semnatare, rezultând expres şi coroborat din conţinutul facturilor fiscale şi a actelor de confirmare a executării lucrărilor şi serviciilor.

Potrivit art. 949 alin. (1) Cod civil, Dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii. Nu se poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei.

Conţinutul contractelor-comandă vizate la caz denotă că, penalitatea a fost prevăzută expres pentru cazul de neexecutare de către debitorul Î.M. EXCLUSIVE GARDEN" S.R.L. la scadenţă a costului pentru transportare, astfel că, în pofida executării ulterioare, cu întârziere, a obligaţiei în cauză, reclamantul este îndrituit de-a solicita plata penalităţii pentru perioada de întârziere a plăţii.

În continuarea aceloraşi raţionamente, art. 942 din Codul civil stabileşte că, (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract. (3) Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plăţii este mai mic decât rata legală a dobânzii de întârziere. (4) *În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere.* De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere. (5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobânda de întârziere la rata prevăzută la art. 874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobândă de întârziere. (6) Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Scopul primar al art. 942 este, similar celui al unei clauze penale, de a simplifica probatoriul creditorului căruia suma de bani nu i-a fost plătită la scadenţă. Aşadar, se instituie o formulă de calcul a profitului ratat de creditor, care constă atât din componenta costului minim al banilor (art. 874 sau dobânda remuneratorie contractuală), cât şi elementul penalizator.

Dacă nu ar fi existat art. 942 în Codul civil, creditorul, faţă de care debitorul întârzie să efectueze o plată (*mora debitoris*), ar fi putut cere despăgubiri conform regulilor generale de la art. 934. În acest caz, creditorul ar fi purtat o sarcină a probaţiunii a prejudiciului său.

În contextul cadrului legal pre-citat, se reconfirmă caracterul nejustificat al argumentelor reprezentantului părţii pârâte cu referire la pretinsa obligaţie a reclamantei S.R.L. "TRANS-DIREX" de-a face dovada costurilor efectiv suportate pentru transportarea mărfurilor, prin prezentarea de acte de evidenţă contabilă sau alte acte similare.

Cât priveşte argumentul reprezentantului pârâtului privitor la faptul că datoria contractuală de bază a fost deja achitată, reclamantul nefiind, în opinia sa, în drept să solicite încasarea penalităţii pentru întârzierea efectuării plăţii la termenul scadent, instanţa menţionează că, de regulă, pretenţia de plată a dobânzii de întârziere este o pretenţie accesorie pretenţiei principale – de plată a sumei întârziate. Însă, executarea obligaţiei opreşte acumularea noilor dobânzi de întârziere, **dar nu decade din dreptul de a pretinde dobânzile de întârziere deja acumulate**.

Instanţa notează că reclamantul a solicitat penalităţi în sumă de 218.335,57 lei.

În ceea ce priveşte cuantumul penalităţii solicitate de reclamant, instanţa constată că tabelul prezentat în cererea de chemare în judecată conţine erori de calcul şi conduce la o supraevaluare a sumelor datorate. Analiza tabelului relevă că reclamantul a aplicat procentul de 0,5% asupra sumelor cumulate şi pe perioade neuniforme, însumând penalităţi pentru fiecare sumă fără a respecta exact perioada de întârziere corespunzătoare fiecărei plăţi scadente. În consecinţă, suma totală indicată de reclamant, de 218.335,57 lei, depăşeşte valoarea ce rezultă din aplicarea corectă a prevederilor art. 942 Cod civil, care impun calcularea penalităţii proporţional cu perioada exactă de întârziere şi cu suma datorată la fiecare termen de plată.

În speţa de faţă, instanţa, analizând datele şi perioada de întârziere a plăţii (13.09.2024 – 16.12.2024), a recalculat penalitatea solicitată de reclamant şi a stabilit o sumă de 98.145,55 lei, mai mică decât cuantumul iniţial de 218.335,57 lei pretins de reclamant. Astfel, instanţa constată că penalitatea recalculată respectă prevederile art. 942 Cod civil, derivă din forţa obligatorie a contractelor negociate între părţile litigante, nu depăşeşte suma datoriei existente la data înaintării acţiunii şi nu este excesivă în raport cu aceasta.

Subsumând aspectele de fapt şi de drept analizate mai sus, instanţa constată că pretenţia reclamantei S.R.L. „TRANS-DIREX” privind încasarea penalităţii aferente întârzierii plăţilor la scadenţă, conform contractelor-comandă: nr. 29/13 din 28.08.2024; nr. 30/14 din 29.08.2024; nr. 28/17 din 19.09.2024; nr. 58/37 din 24.09.2024 şi nr. 11/34 din 27.09.2024, este întemeiată, însă cuantumul penalităţii va fi stabilit de instanţă la suma de 98.145,55 lei, mai mică decât cea solicitată de reclamant şi corespunzător recalculării efectuate.

Cu referire la cheltuielile de judecată solicitate de partea reclamantă, instanţa de judecată reţine prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În acord cu dispoziţiile art. 96 alin. (1), alin. (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă.

În acest sens, instanţa de judecată subliniază că sumele cheltuite de părţi cu ocazia îndeplinirii actelor de procedură corespunzătoare poziţiei lor procesuale, pe parcursul desfăşurării cauzelor civile, reprezintă cheltuieli de judecată, iar conform art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de asistenţă juridică fac parte din cheltuielile de judecare a cauzei.

Cheltuielile de judecare a cauzei pornesc de la principiul independenţei procesuale a fiecărei părţi în procesul civil şi au caracter de sancţiune procedurală, iar ca fundament răspunderea civilă delictuală şi culpa procesuală a părţii care a pierdut procesul. Prin obligarea la plata acestora trebuie să se realizeze acoperirea integrală a prejudiciului cauzat părţii care a câştigat procesul.

Este relevant de precizat că, pentru a determina cuantumul compensaţiei acordate şi pentru a face o apreciere corectă, se va ţine cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; b) aportul avocatului la soluţionarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obţinut; g) restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; h) natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; i) experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse în cauză; l) alţi factori, la discreţia instanţei.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Reclamanta S.R.L. ”TRANS-DIREX” a suportat cheltuieli de asistenţă juridică în mărime de 7000,00 lei, fapt certificat prin ordinul de plată nr.1 din 17 decembrie 2024 (f.d.6). Corespunzător, dat fiind faptul că acţiunea reclamantului urmează fi admisă în parte, proporţional suma care va fi adjudecată reclamantului cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, va constitui 3.500,00 lei.

De asemenea, instanţa va admite în parte şi cerinţa privind compensarea cheltuielilor ocazionate de plata taxei de stat, în cuantum proporţional părţii admise din pretenţii, şi anume suma de 3.494,34 lei, or asemenea cheltuieli au fost suportate de partea reclamantă, fapt dovedit prin ordinul de plată nr.1 din 16 decembrie 2024 (f.d.5).

Sintetizând, instanţa consideră că nu sunt întemeiate argumentele reprezentantului pârâtului în respingerea acţiunii, întrucât potrivit analizei decelate asupra acestea sunt combătute prin circumstanţele şi probele reţinute de instanţă conform art.121 Cod de procedură civilă.

Faţă de cele expuse şi ţinând cont de circumstanţele de fapt elucidate în cauză, probele administrate la dosar şi raportându-le la normele legale aplicabile speţei, instanţa admite parţial acţiunea şi dispune încasarea de la S.R.L. „EXCLUSIVE GARDEN” în beneficiul S.R.L. „TRANS-DIREX” a penalităţii aferente întârzierii achitării plăţilor la scadenţă, conform contractelor-comandă nr. 29/13 din 28.08.2024; nr. 30/14 din 29.08.2024; nr. 28/17 din 19.09.2024; nr. 58/37 din 24.09.2024 şi nr. 11/34 din 27.09.2024, în sumă totală de 98.145,55 lei, precum şi a cheltuielilor de judecată proporţional cu partea admisă a

pretenţiilor, constând în taxa de stat de 3.494,34 lei şi plata serviciilor de asistenţă juridică în sumă de 3.500,00 lei, în total 6.994,34 lei.

În conformitate cu prevederile art.774 alin.(1), art.858 alin.(2), 942 ale Codului civil, art. 94 alin. (1), 96, 236, 238-241 ale Codului de procedură civilă, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parţial acţiunea.

Se încasează de la S.R.L. „EXCLUSIVE GARDEN” (IDNO 1005600001384) în beneficiul S.R.L. „TRANS-DIREX” (IDNO 1010600012137), penalitatea aferentă întârzierii achitării plăţilor la scadenţă, conform contractelor-comandă: nr. 29/13 din 28.08.2024; nr. 30/14 din 29.08.2024; nr. 28/17 din 19.09.2024; nr. 58/37 din 24.09.2024 şi nr. 11/34 din 27.09.2024, în sumă totală de 98.145,55 lei (nouăzeci şi opt mii o sută patruzeci şi cinci lei, 55 bani).

Se încasează de la S.R.L. „EXCLUSIVE GARDEN” (IDNO 1005600001384), în beneficiul S.R.L. „TRANS-DIREX” (IDNO 1010600012137), cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, compuse din plata taxei de stat în sumă de 3.494,34 lei şi a serviciilor de asistenţă juridică în sumă de 3.500,00 lei, în total – 6.994,34 lei (şase mii nouă sute nouăzeci şi patru lei, 34 bani).

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Romina Ţurcan